

Концерт за възстановяването на църквата в село Карапелит

Голям благотворителен концерт за набиране на средства за възстановяване на църквата в Карапелит се състоя на 17 април, от 18:00 часа в Органовата зала в Добрич.

Храмът е изключително красив, разположен в покрайнините на селото. За съжаление преди двайсетина години той е разбит, ограбен и изоставен.

Инициативен комитет от местни хора, начело с Калина Димитрова, вярва, че църквата ще възкръсне за нов живот. „Всичко започна съвсем спонтанно преди две години, с няколко снимки на запуснатия храм в социалната мрежа. Под тях се появи коментар „Направете нещо!“ И ние започнахме – създадохме гражданска инициатива, която прерасна в сдружение“, разказва Калина Димитрова. Начинанието е благословено от Доростолския митрополит

Амвросий, а управител на сдружението става отец Добри Чаков от Доростолската епархия. Следват доброволчески акции за почистването на двора и вътрешността на църквата, набират се средства и доброволци, които да помагат с идеи, съвети и безвъзмезден труд. В разчистването се включили много хора от селото, най-възрастният бил на 84 години, а най-малката доброволка – на 5 години. Майстор от Жеравна обещал да възстанови безвъзмездно покрива на църквата, от който липсват 6 фриза. Друг човек, вдъхновен от каузата, поел ангажимент да постави прозорци. За датата на построяването на църквата може да се съди от един румънски документ, който е съхранен от свещеника в селото. Там е посочена 1873 година. След това храмът е опожаряван и възстановен отново през 1884 година. Затворен е след поредица от грабежи преди двадесетина години.

Встрани от храма има старо гробище. „Точно то кара хората да мислят, че църквата е с богата история. При почистването на тревата се разкриха гробове, които имат надписи от 1871-73 година

На едната надгробна плоча пише „Посечен от злодей“, на друга – „Убит с пушка“. Според местните това са вероятно хора, градили църквата и загинали при нападения над тях“, разказа Калина Димитрова и допълни: „Вярвам, че вярата ни може да възкръсне, че усещането за път към храма може да възкръсне – с тази нагласа участвам във всичко. Не съм търсила информация кой е виновен за съсипването на църквата. Не съм имала потребност да взема камък и да го хвърля, защото от това полза няма, това не съгражда“.

— dobrotoliubie.com